

[Undervisningsministeren.]

og over i retning af det, det ærede medlem her foreslår, og det er jo kun godt, at vi i hvert fald trækker på samme hammel; det håber jeg også vi gør i udvalget, og så skal vi nok finde ud af den sag.

Der var en ting i det ærede medlem hr. Poul Hartlings udtalelser, som jeg er meget glad for. Jeg tror, det er noget, vi kommer til at drøfte meget i udvalget. Det ærede medlem udtalte — nu håber jeg, jeg refererer rigtigt, ellers beder jeg det ærede medlem rette mig — noget i retning af, at læreruddannelsen skal ikke være en opsamlings-spand — tror jeg det var der blev sagt — for dem, der ikke kan blive andet. Jeg synes, det er et helt centralt og afgørende synspunkt. Det må være muligt at forene det med det, som det ærede medlem hr. Dupont gav udtryk for, og som jeg ved adskillige i min gruppe vil være meget ivrige for at vi sørger for: at den lovgivning, der bliver givet, virkelig har adgangsmuligheder, således at folk med mange praktiske baggrunde, hvilke baggrunde de måtte have, har mulighed for at få en læreruddannelse.

Men det må også være rigtigt at sige, som det ærede medlem hr. Poul Hartling sagde det her, at denne åbenhed, som er helt afgørende og vigtig for skolen, må ikke bruges til i al almindelighed at deklassere læreruddannelsen i forhold til alle andre uddannelser, og jeg vil i og for sig også sige i forhold til de opgaver og de behov, der foreligger. Jeg ved godt, at det er en meget vanskelig opgave at forene de to synspunkter, ønsket om at holde et virkelig åbent vand til alle sider og ønsket om den nødvendige kvalitet, men det er nu engang den opgave, vi har fået, og her synes jeg ligesom det ærede medlem hr. Poul Hartling, at betænkningen er lidt for snæver. Jeg har altså forsøgt at vide det en lille smule ud, og jeg er overordentlig modtagelig for alle forslag, der kan hjælpe os et lille stykke videre ad den vej, som jeg dér har betrådt — efter nogens mening altså lidt forsigtigt, men meningen er dog den, som de fleste ordførere her har udtalt sig for.

Det ærede medlem hr. Edv. Jensen vendte sig imod et adgangskursus, som blev en blindvej, om jeg må sige det sådan, et adgangskursus, som ikke førte til andet.

Dér vil jeg gerne sige til det ærede medlem meget bestemt, at det er heller ikke tanken. Det er efter min mening en af de væsentligste fejl i den nuværende seminarieuddannelse, at man har et adgangskursus, der er en slags blindspor. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Edv. Jensen i, at det må vi for enhver pris undgå. Det er altså også i meget høj grad tanken. Jeg synes nu, det er kommet klart nok frem i lovforslaget, men er det det ikke, så vil jeg meget gerne være med til at drøfte i udvalget, hvordan vi kan finde frem til en løsning på dette punkt.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross var bange for, at lovforslaget ikke skulle være rummeligt nok. Det må vi drøfte, når vi til sin tid kommer i gang med udvalgsbehandlingen. Jeg kan kun principielt være enig i, at vi må prøve på at få en lov, der kan danne — som jeg tror det ærede medlem udtrykte det — grundlag for de justeringer, udviklingen gør nødvendige. Der er i øjeblikket en så vældig udvikling i gang på hele skolefeltet, som også flere ordførere var inde på det, at vi må prøve at lave en lov, der på den ene side — og dér ved jeg det ærede medlem hr. Poul Hartling vil være på vagt — ikke giver et hav af bemyndigelser til de til enhver tid siddende undervisningsministre, men som dog på den anden side har en sådan bredde, at vi ikke skal lave lærerloven om hver anden dag. Det må også dér være muligt at finde en nogenlunde rimelig balance. Jeg er altså helt enig i det synspunkt, som det ærede medlem lagde op.

Det ærede medlem hr. Sigsgaard mente ikke, det hastede, og det overrasker egentlig ikke mig. Det ærede medlem hr. Sigsgaard placerede sig dér, hvor SF's ordfører jo vældig ofte placerer sig, som, jeg havde nær sagt den egentlige konservatisme — jeg vil ikke bruge ordet i partiforstand, fordi det ærede medlem hr. Edv. Jensen netop tog det andet standpunkt, at vi bør se på disse spørgsmål. Det ærede medlem hr. Sigsgaard placerede sig dér, hvor man siger: lad nu det hele ligge, det haster ikke, det går meget godt, så lad os beholde den gamle lov. Det fik han håndslag til af det ærede medlem hr. Bækgaard, der var villig til om 20 år — jeg er ikke rigtig klar over i hvilket parti, men det skal jeg